

Foruden den Afvigelse, som ligger heri fra vor Side, sammenlignet med det Forslag (Ablers), vi isøvrigt i væsentlige Punkter slutte os til, henlede vi endnu Opmærksomheden paa den Maade, hvorpaa vi foreslaae Skyldsættningen udført. Vi have den Dvetydning, at kun ved at give det hele Apparat en betydelig Fasthed og Censartetthed for hele Landet naaes et heldigt Resultat. Beføstningen, der maaffee vil forekomme Mange betydelig, falder bort, naar Diet vendes imod de betydelige Summer, der ere anvendte ved tidligere Skyldsætning, ja nylig ved Kjøbstædernes Om-matriculering.

Naar vi foreslaae Betalingen for Skyldsættingsarbejdet ansat i Forhold til Skatteindtægtens Beløb, da forekommer denne Betaling os at være den naturligeste; den vil, hvis de meddelte Oplysninger ere rigtige, udgjøre omtrent 10,000 Rd. aarlig for Commisærerne og 5,000 Rd. for Skyldsættingsmændene.

Clausagers og Kjærs Forslag findes imellem Ændringsforslagene.

Udvalgets Flertal anseer vel efter de hidtil fremkomne finansielle Oplysninger den foreslaaede Skat for nødvendig i det forestaaende Finantsaar og kan heller ikke negte, at den senere kan vise sig nødvendig i eet eller flere følgende. Men man kan i ethvert Tilfælde ikke tilraade Thinget at paalægge Landets Befolkning som ordinær en ny Skat, der ikke af Finantsministeren er bragt i Forslag som saadan. Det foreslaaer derfor at vedtage Skatten med det af Regjeringen foreslaaede Beløb og for den af Regjeringen foreslaaede Tid. Men jo mere Loven har Midlertidighedens Charakter, desto mindre nødvendigt bliver det at forandre det Skatteligningsystem, som i de seneste Aar ved lignende Leiligheder har været benyttet, og Udvalgets Flertal har ikke kunnet komme til den Erkendelse, at de væsentligste af de Forandringer, som Finantsministeren denne Gang har foreslaaet i Skatteligningens Maskineri, i det Hele ere at betragte som saa utvivlsomme Forbedringer, at man for deres Skyld skulde

opgive den store Fordel, som det er forbundet med at holde sig til det, der er prøvet, og hvormed man overalt i Landet er bleven nogenlunde bekendt. Vi mistjende ingenlunde, at det System, som Finantsministeren har foreslaaet, har flere meget gode Sider. Det har det Fortrin for det simple Procentssystem, at det sikker Statskassen en bestemt Indtægt, og det har det Fortrin fremfor det simple Contingentsystem, at det i høj Grad indskrænker den Udstykning af en enkelt Persons Indtægtsansættelse imellem forskellige Communer, som ikke godt kan undgaaes ved det hidtil fulgte System. Naar vi desuagtet ikke have kunnet slutte os til det af Finantsministeren foreslaaede Skatteligningsystem, da ere Grundene herfor dels den, at vi betvivle, at den tilsigtede Lighed imellem de forskellige Skattepligtiges Indtægtsansættelse indenfor Grændserne af hver Amtsraadskreds vil kunne naaes, eftersom der jo dog indenfor Kredsen maa være flere Skattekrebs, i hvilke Egningscommissionerne ville komme til at bestaae af aldeles forskellige Personer, dels den, at de communale Medlemmer af Egningscommissionerne ville blive saaledes stillede, at det bliver overmaade tvivlsomt, om deres Medvirkning ved Skatteansættelsen vil gjøre den tilsigtede Nytte, dels endelig den, at det nye System vil blive ikke lidet mere befosteligt, baade med Hensyn til Tid og Penge, end det tidligere. Af Hensyn hertil foreslaae vi at beholde Contingentsystemet i dets Hovedtræk, saaledes som det hidtil er blevet vedtaget, men med de Forbedringer i Enkelthederne, som den indvundne Erfaring har vist at kunne iværksættes. Af saadanne Forbedringer indeholder Lovforslaget allerede et ikke ringe Antal, som Udvalget meget maa ønske vedtagne; til andre har man fundet Materiale i de indsendte Beretninger fra Stattecommissionerne, i Dverligningscommissionernes Kjendelser, i de meddelte statistiske Bearbejdelser af Skatteansættelserne, og endelig i de Erfaringer fra det praktiske Liv, som Udvalgets Medlemmer, hvert for sig, have seet sig istand til at indsamle.

Vi skulle ikke opholde os ved de Forbedringer i Enkelthederne, som allerede findes